

שיח שרפי קודש

בדיני ומנהגי ת"ב חלון ז' ופסיקתא
ווסרתא פ' תבוא כד"ה ד"א וידה
שם ישראל (לנו):

שצה) ב' בפסוק, יעלוו חסידים
בכבוד ירגנו על

משכבותם, ואמר ע"ז הרבי ר' שמחה
בוגם מפרשיסחא זי"ע מפני מה
יעלוו חסידים בכבוד כי המה ירגנו
על משכבותם דהיינו אפי' וי"א זענען
שמארק צו געלייגט בי"א זי"ע זענען
זי"א אוכ"מ בעבור זה יעוור השי"ת
אותם שזוכים לעלות מתוך כבוד
וד"ל ודפת"ה:

שצו) ג' בפסוק, ודורשי ד' לא
יחסרו כל מובי,

ואמר ע"ז הרבי ר' שמחה בוגם
זי"ע מפרשיסחא מפני מה לא יחסר
להם תמיד לדורשי ד', כי כל מה
שעושה עמם השי"ת היא טוב להם
כמאחול כל מה דעביד רחמנא למב
עביד, ודפת"ה

שצו) ד' בפסוק, ויהי מקץ הימים
ויבא קין כו'

(בראשית פ' ד') אמר ע"ז הרבי ר'
שמחה בוגם זי"ע מפרשיסחא כי
בפסוק ה' הלאה כתיב ואל קין ואל
מנחתו לא שעה מפני מה ה' כך
מפני שהביא המנחה במוף ימים
וד"ל ודפת"ה, וכ"ק אבא מארי הנה"ק
זי"ע מפה אמר על הפסוק ד', והבל
הביא גם הוא מכבורות צאנו
ומחלביהו זי"ע, ד' אל הבל ואל
מנחתו מפני מה ה' וישע ד' אל
הבל ואל מנחתו מחמת שהבל הביא
גם הוא דהיינו א"ע עם מנתנו
ודפת"ה:

שצה) ה' כי דרכו בקודש ה"י של
כ"ק הרבי מוהרש"ב

וצוקלה"ה זי"ע בעת שהגיה מעט
לישן אפילו ביום לקח עמו הפלית
ותפלין מראשותיו, ותמיד ה' אצלו
המנהג הוה, כי פ"א שאל אהו
מלמדיו

חידושי תורה וסיפורים יקרים
ונפלאים מאת כ"ק

אדמו"ר"ם הנאונים וקדושים צי"ע
רשכבה"ג הרבנים ה"ה הרבי מוהרש"ב
וצוקלה"ה זי"ע מפרשיסחא וה"ה
הרבי מוהרמ"ם וצוקלה"ה זי"ע מקאצק
וה"ה הרבי מוהר"ח"ה וצוקלה"ה זי"ע
מאלכסנדר וה"ה הרבי מוהרי"ם מגור
וצוקלה"ה זי"ע, וה"ה הרבי מוהרי"ם
וצוקלה"ה זי"ע מנאסטינין הנני
הכותב והמעתיק את הדברים האלו
שיצאו מפ"ק זי"ע הדושו"ם באה"ר
ומצפה בלונז"ה להרמת קרן כל בית
ישראל הצעיר שמחה בוגם לערמאן
בהנאון הקדוש מאוה"ג זכו' מוהר"ה
וצוקלה"ה זי"ע ועכ"י מפה קראשניע-
וויץ יצ"ו נכד ד'הנה"ק מופה"ד זכו'
מוהר"א וצוקלה"ה זי"ע מוויסקא,
ולמעלה בקודש נכד להמאורי ישראל
ה"ה אשלי רב רבי הב"ח ה"ס, השל"ה,
הגר"א, והחזוהי הקדוש הנקרא
בפי כל בשם הרבי מלובלין זי"ע
ועכ"י בעל דברי אמת וזאת זכרון
וזכרון זאת:

שצד) א' שמועתי מפ"ק אבא מארי
גאון ישראל

וקדושו מרן מוהר"ה וצוקל זי"ע מפה
ששמע מאביו זקני הנה"ק מוהר"א
וצ"ל מוויסקא שסיפר לו כ"ק אדמו"ר
הה"ק זכו' מוהרמ"י הרבי מאיוביצע
וצוקל כי הוא שמע מהה"ק הרבי
מוהרש"ב וצוקלה"ה מפרשיסחא כי
פ"א שאל אותו אחד מהסתחכמים
איזה נכד ה' לבוש אאעה"ש, והשיב
לו הרבי וצ"ל מפרשיסחא שאאעה"ש
דרש וחקר איזה מלבושין לבושין
העו"נ ולבש הוא להיפך וד"ל (ופ"ק
אדמו"ר וצ"ל כתב ע"ז לעיין ברמב"ם
ד"ל הל' עכ"ם ה"א ומו"ש"ע
י"ד סי' קע"ח ובאורי הגר"א שם
חכ"א כלל פ"ט וסדור ר' יעב"ץ

הולך בולק ולאן אתה הולך שמור
רגלך כאשר תלך ודל':

(ב) ג' עוֹד אַמּוֹר הֵהִק וי"ע
אמר בשם רבינו ז"ל

מקצק שהי' מרגלא בפומי' על
הפסוק מתן בסתר יכפה אף ופירש
ע"ז שאם יש לאדם לומר. נלייך
ווערמיל' ובוֹלעו וַאֲינוּ מוֹצִיאוּ לַחוּץ
זהו מתן בסתר ודל':

(ג) ד' עוֹד אַמּוֹר וי"ע בשם
הרבי מקצק וי"ע

ותקם את דברך כי צדיק אתה'
ופי' דיא האסט מקיים געוועזין אוי
וויא דיא ביסט א צדיק דיא האסט
ניקאנט מקיים ויין ציא שמעטערדי-
קרהיים האסט דיא מקיים געוועזין
צדיקדיקרהיים ודפח'':

(ד) ה' שְׁמַעְתִּי מִכָּכָּ אַמּוֹר
וי"ע מפה

קראשניעוויין שאמר פ"א אצל שלחנו
המהור לפני המסובין בשם רבינו
הקדוש וי"ע מקצק על הפסוק רשי
פתח האהל לראות אם יש עובר
ושב ויכניסם לביתו, ופירש ע"ז
שאעה"ש ישב בפתח האהל כדי
לראות אם יש עובר שאדם אחד
עושה עבירה ח"ו ושב ועושה תשובה
תיכף ע"ד העבירה שעבר, ואח"כ
להכניסם לביתו ודל', ודפח'':

(ה) ו' בַּפֶּסֶק והי' אם שמעו ונז'
ולעבדו בכל לכבדם

ובכל נפשכם, ולא אמר ובכל מאודכם
כדרך שאמר בפרשת שמע ישראל
(עיין מפורשים) אמר כ"ק אַמּוֹר
וי"ע בשם רבינו הקדוש מקצק
לפי שפרשה זו נאמרה בלשון רבים
ואצל רבים גונג צורך פרנסה לסכנת
נפשות וא"כ נכלל כוכל נפשכם,
ודפח'':

(ו) ז' אֲוֹדֹת הַטּוֹבָא בִּסְ רַמְתִּים
צופים על דבר

ששאל הרה"ק מהרי"א מראזמין וי"ע
לרבינו

מתלמידיו המקורבים אליו שיאמר
פירוש ע"ז וענה ואמר כי הוא במוח
יוכל להיות כאשר הוא יניח א"ע
לישון קמעה אוי ישמע שמועה טובה
מביאת המשיח אוי יהא מוכן לילך
תיכף עמו לאה"ק בלי שום עיכוב
והכל היא מפקיר רק המו"ת מוכרת
הנחו ליקח באמתחתו ודל':

(ז) ח' פ"א דיבר בקדשו הה"ק
רבינו היהודי וצ"ל

מפרשיסחא עם הה"ק רבינו מוהרש"ב
וצ"ל מפרשיסחא אודות ביאת המשיח
הרבה ענינים ע"ז ובתוך אחת
משיחותיו הקדושים אמר הרבי היהודי
הקדוש מפרשיסחא להרבי מוהרש"ב
וצ"ל מתי אתם חושבים שתהא ביאת
המשיח ע"פ דרככם כי זאת גלוי וידוע
שחל לבוא בכל רגע ורגע (כי במח
הי' לו ענין גדול וגשגב מהדיבר הלו)
וענה הרבי מוהרש"ב וי"ע כשאני
אלך לישן מעט וכאשר אני אתחיל
להתנמנם אוי אשמע צעקת עם בני
המשיח בא אלינו, וענה ואמר לו
היהודי הקדוש וצ"ל מפרשיסחא
תמחלו כי אתם לא תוכלו לישן אז
בשום אופן שהי' בעיקבתא דמשיחא
ודל', ואח"כ אמר לו הרבי מוהרש"ב
וצ"ל להיהודי הקדוש וצ"ל הצדק
אתכם, ודל' ודפח'':

ע"כ מהרבי מוהרש"ב וצ"ל
מפרשיסחא וי"ע ועכ"א.

(ח) ט' א' אַמּוֹר וז"ל וי"ע מפה
אמר בשם רבינו הקדוש
וי"ע מקצק על הפסוק מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך פעלה לחוסים כך
נגד בני"א שאם העליון יתברך
מצפין רב טוב ביראיו או מעמיד להם
נגד בני"א, ודל':

(ת) י' ב' עוֹד אַמּוֹר בשם רבינו
הקדוש מקצק על

מאחזיק (אבות פ"ג מ"א) ולאן אתה

בעל חידושי הרי"ם ושמע את דב"ק שאמר בשלחנו הסהור לפני קהל חסידיו היראים מופלגי תורה שהקשה בתוך דב"ת שאמר מה ה' החטא של בני' בטי מריבה כי לא רצו רק לשחות מים, ומה ה' זאת כולי האי הלא הלכו במדבר ופיהם חי' יבש מאד ולא הרגישו שום לחלוחית והי' עמם ילדים קטנים שהיו צריכין ג"כ לשחות מים מרוב הצמאון, ומה ה' החטא כ"כ ומשה אמר להם מה תריבון עמדי מה תנסון את ד' וגם לכסוף הפרשה כתיב ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני' ועל נסותם את ד' וזאת הביא א' מעשרה נסיונות וכו', רק שאמר ע"ו הנה"ק זצ"ל וי"ע שנכון מאד מאד הדברים הללו ותירץ אותם בטומטו"ד, כשנעיין בהפסוקים תחלה כי בפסוק א' כתיב ויסעו ממדבר סין ויחננו ברפידים ואין מים לשחות העם ואח"כ כתיב וירב העם עם משה לאמור מה תגתה ואח"כ כתיב ויאמר משה מה תריבון עמדי ומה תנסון את ד' ואחר כל אלה כתיב ויצא שם העם למים, ומשמע מזה בעת שהי"בו עם משה עוד לא היו צמאים למים רק אח"כ ככתיב הנ"ל ולמה לכם רק לריב עם משה שיתן להם מים, וזאת ה' החטא כי בעת שרכבו עם משה עוד לא ה' צמאים למים רק אח"כ ודפח"ל, ודל':

תי' ב) ב"מ' ברכות כל ההולך בקומה זקופה כאלו דוחק רגלי השכינה ואמר ע"ו הנה"ק זצ"ל בעל חידושי הרי"ם מנור עפ"ש בתהלים סי' ס"ח כי בחר הקב"ה בחר סיני הנמוך מכל ההרים להורות על ענוה אמנם הבעל נאה הלא בעל כרחך צריך לומר כי לא יפה עשה הקב"ה ת"ו לדרת על הר סיני כי למי נאה הנאוה יותר מהקב"ה

לרבינו הקדוש מקאצק על הפסוק ראה נותן לפניכם היום וכו' שמעתי מכ"ק אבא מארי זי"ע שכ"ק זקני הנה"ק מוהר"א אבד"ק וויסקיט זי"ע ה' או באותו שבת בקאצק וישב אצל הה"ק זי"ע מראדומין ושמע את זאת או מהקושיא הלזו, ואין להכפיל את הדברים עוד הפעם כי כבר כתב ונדפס מזה בכמה ספרים ואכמ"ל בזה:

תו) חז' כי כל ימי שרחו של כ"ק זקני דנה"ק מוהר"א זצ"ל מוויסקיט שישב בקאצק במשך הזמן שלח רבינו הקדוש מקאצק זי"ע ע"י גאמן ביתו הרה"ח הגדול מו"ה ר' צבי הירש טאמאשווער עה"ש את הטאבאק מן הפידעלע שלו שירית בו בעת למדו בלילה שלא תחמפנו שינה כי דרכו של רבינו זצ"ל מקאצק ה' רק להרית ריחו מרחוק ולא הכניס ממשו של טאבאק לנחיריו, כי פ"א אמר רבינו הקדוש מקאצק זי"ע על זקני הנה"ק מוהר"א זצוק"ל שהוא כחננתו של בושם שכל מי שיכנס אצלו ריח טוב קולטתו עכ"ל:

תח) מו' וישמע יתרו, אמר ע"ו הנה"ק מופה"ד מוהר"ם זצ"ל מקאצק בזה"ל, יתרו האט דערהערט" וכ"ק אאמור" זצ"ל אמר פירוש נפלא פ"א ע"ו בערך ב' שעות ואכמ"ל לע"ע:

ע"כ מהרבי הקדוש זצ"ל מקאצק זי"ע ועכ"א.

תט) או סיפר לי זקני (חותן כ"ק אאמור" זי"ע) ה"ה הרב החסיד הישיש ירא"ם כש"ת ר' יעקב יוסף פראכמנארטען וכו' מוואלין (פ' ראדים) כי הוא ה' באותו ש"ק פ' שלח בגור אצל כ"ק אדמו"ר הנה"ק מוהרי"ם זצ"ל זי"ע

ר"ה ויוה"כ וכו', תניד ליעקב דבר חוק ומשפט ופירש ע"ז הנה"ק מוהר"ה וצ"ל הרבי מאלכסנדר כי אם האיש הוא בבחינת אין כלומר בלי שום גיאות ח"ו הוא רק ממליצים עליו יושר, מול מניד פשע כלומר שמניד פשע יכרת מלהניד פשע רק תניד ליעקב דבר חוק ומשפט כלומר דינים שבני צריכים פרנסה כי עמך ישראל וכו' כי חוק לישראל מונוי ודפח"ח ודל':

תמו) ג) במס' ברכות, מרובים צרכי עסק ודעתם קצרה" ופירש ע"ז הנה"ק מאלכסנדר זי"ע כי הצרכי של בני"הם מרובים כ"כ שהם לא ידעו על מה להתפלל מקודם, כי דעתם קצרה, ודפח"ח, ודל':

ע"כ מהרבי הקדוש
מאלכסנדר זי"ע.

תמו) א) פ"א בא איש נכבד ונגיד מפורסם ושמו ר' ליפמאן עה"ש מווארשא לכ"ק וקני הנה"ק מוהר"ה וצ"ל בעת שדר בוויסקוט בעל דבר אלי"ה שו"ת וס' אזור אליהו" עה"ת ומועדים לשאל עצתו היות שיש לו בת יחידה והיא חולנית מאד על כל אברי' וכבר עלה לו הון רב ודרש בהרבה רופאים גדולים ומומחים לרבים ואין מושיע לה, והוא לא יקמץ ע"ז איזה סכום מעות ח"ו מלרפאות את בתו היחידה לו, ובפרט שהוא יוכל לפזר מרוב עשרו והוננו, ואין לו אפילו איזה בן רק בת יחידה ובקש מאתו שיסכים שהוא רוצה ליסע עם בתו החולנית לעיר (וויינ) לדרוש שם ברופאים מומחים לאשר שהוא רואה שאין לה שום מזור ותרופה מהרבה סמי מרפא (רעצעפמען) שעוסקת זה ומנים טובא ומוב"ה" שיסע עמה למחול (וויינ) ואולי שם ימצא איזה רופא

מהקב"ה כמ"ש הנאווה והגדולה לחי עולמים, וז"ש ההולך בקומה זקופה ואומר שראוי להתנאות הרי הוא כאלו דוחק רגלי שכונה אשר ירד עליו ד' באש, ודפח"ח:

תיא) ג) ואבולת' לפני ד' (פ' ראה) כו' למען תלמד ליראה ה"א כל הימים ודרו"ל ביכמות דף צ"ג אלו שבתות וימים טובים כלומר כמו מעשר שני שאכילה ה' בירושלים להורות כי גם אכילה הוא עבודת ד' כן תלמד לעונג שבת ויו"ט לאכול לשם שמים ויחשב לך לעבודת ד' כמרו"ל בכל דרכיך דעהו, ודפח"ח מהנה"ק וצ"ל מגור בעל חידושי הרי"ם זי"ע:

תיב) ד) באבות פ"ב משנה י"ב ר' יוסי אומר יהי מסון חבירך חביב עליך כשלך, פירש ע"ז הנה"ק וצ"ל מגור כלומר מה שחבירך נותנים לך להחזיקך על התורה יהא חביב עליך כשלך ואל תבעס בהחזקה מאחרים כדי והתקן עצמך ללמוד תורה כזו שאינה ירושה לך כלומר לחדש חידושים מעצמך שא"א לעסוק במר"ם וללמוד בעיון לחדש הלבנה ובע"כ תקבל החזקה שיהא לך פנאי לזה וכל מעשיך יהיו לשם שמים ודפח"ח:

ע"כ מהרבי הקדוש וצ"ל
מגור, בעל חידושי הרי"ם.

תיג) א) על הפסוק אל תשליכנו לעת זקנה כו' אמר ע"ז הנה"ק מו"ר חנוך העניך הכהן וצ"ל הרבי מאלכסנדר בזה"ל, דיא אלסט נישט מיך אוועק ווארפען ווען איך וועל שוין ויין אלס עס איז שווער דענסטמאלס צו רעכט-מאכין" לעת הזקנה ודפח"ח, ודל': תיד) ב) בא"ן מליץ יושר מול מניד פשע כו' במיום של

שיח שרפי קודש

ליסע לווארשא ונסע לנאסמינין, ושאל עוד הפעם מה אמר לך הרבי מוויס-קוט וענהו שהוא לא יסכים בש"א, וכאשר שמע זאת אמר לו הרבי מנאסמינין אני לא מסכים ג"כ בש"א שתסע ובפרט ששמעת מהרבי מוויס-קוט וכל דבריו קדושים הם ולא תסע בש"א ונסע לדרכו לביתו ונ"כ הוהירו בשעת יציאתו מתדרו שלא יסע, ולאחר כל אלה כאשר שמע את דעת של הני תרי צדיקי דורנו, והקליפה מרקד הרבה כאשר ישמע עצת שניהם, והסכים בדעתו ליסע לווינען, ונסע לעיר ווינען (כי בטח לא הגיד להב"ב את תשובת אדמו"ר"ם זצ"ל) ויהי כאשר באו לעיר ווינען והעיר גדולה היא עד למאד כידוע הלך האיש הנ"ל עם אשתו להתוודע איזה רופא ליקח לבתם, ובתם החולנית נשארה בבית מלון (האטמל), וכאשר הלכו שניהם יחדיו בשוק פגע אליהם עגלה בלי מוסים הנקרא (אטאמביל) והאיש הנ"ל רצה לילך על הצד השני בא אצלו (הטראמזויי) לקראתו והרג אותו תיכף למיתה בשוק, ונעשה רעש גדול על השוק, ואשתו יראתה מאוד שלא יתוודע לבתה כי היא חולנית מאוד והיא היתה מוכרחת לקבר אותו שם ולישב שם שבועת ימי אבל ר"ל בלי שום ידיעת בתה כי אמה עשתה לה תירוצים ואמתלאות לבתה שלא תהא ח"ו בת מות ר"ל מהבשורה הלזו ר"ל כי נסע חוזה לביתו, ואח"כ נתוודע זאת להרבי מוויסקוט זצ"ל ולהרבי מנאסמינין זצ"ל ואמר ע"ז הה"ק זצ"ל מנאס-מינין בדרך הלצה כי טוב שנים מאחד כתיב והלך האיש ר' ליפמאן ועשה לו פירושו כזה כי טוב שנים מאחד עם איז גוט צו הארכען 2 מענטשען אין ליפמאן האט זיך גי-האלמען

רופא תקוה עבורה מפני שהם רופאים גדולים וענה לו כ"ק וקני זצ"ל שהשי"ת יוכל לשלוח לה נ"כ הרפואה בווארשא ולא נחזין כ"כ ליסע לווינען עמה, ונתן לו להבין ע"פ הרבה אופנים שכל יסע עמה לווינען ואיננו מסכים בשום אופן לזה, והאיש הנ"ל כאשר פרד לביתו מאתו והלך עמו עד הדלת מתדרו ללוות אותו והוהירו שכל יסע לווינען שמע לעצתו, ונסע לווארשא מוויסקוט, וכאשר הי' האיש הנ"ל באם הדרך נפל לו ברעיוניו ליסע לנאסמינין להה"ק הצדיק וי"ע דשם וישאל לו את עצתו אם הוא מסכים לזה, ולא יוכיר מזה שהי' ג"כ אצל הרבי זצ"ל מוויסקוט הנם שהי' יודע בסוב כי הם היו ידידים נאמנים עוד סקאצק, ואח"כ היו קרובים זה לזה (כי הרבה פעמים אירע שצוה ליסע ג"כ לוויסקוט להרבי דשם לשאול ג"כ אם הוא מסכים כאשר קרה כמה וכמה פעמים) וסיפר לה"ק זצ"ל האיש הנ"ל את כל הענין כפי הנ"ל, ובקש מאתו שיסכים ג"כ שיסע עם בתה החולנית לווינען, והשיב כתשובת הה"ק זצ"ל וקני מוויסקוט שהשי"ת יוכל להושיעה ולשלוח לה רפואה שלימה בביתו בווארשא, וכאשר שמע זאת אוי התחיל להפצירו מאד מדוע שהוא לא מסכים בש"א לזה, והה"ק זצ"ל עמד באחת שלא יסע אתה לווינען, ואחר כך אמר לו הה"ק זצ"ל בזה"ל תסע לוויסקוט להרבי דשם ותשאל ג"כ את עצתו כי מפורסם גדול הנהו כעת וגדול בתורה, וזה לא ככיר קבלתי מאתו הסה"ק אנור אליהו ותשאל ג"כ אותו אם הוא מסכים ע"ז וכאשר שמע הנ"ל זאת ונעשה כמחריש, ושאל אותו מה אתה בדעתך וענה האיש הנ"ל אליו שהוא בא כעת מוויסקוט וכאשר הי' צריך

מנוסם ר"ל ואחר מהמקשה לילד, וזו מסתין על זו ודל, והם לא השיבו מאומה מגדול הבהלה שהרגיש שהם היו בכאן, וחזר ואמר להם אני רצוני שאתם תאמרו לי תשובה על שאלתי ולמה אתם עושים במחשים? והשיב לו הה"ק מסטריקוב וי"ע אם ה' בא לפני מעשה כזו הייתי מוכרח להשתדל להשי"ת שישלח גשמה תרשה להמקשה לילד והוא ישאר בחיים, והתפלא ע"ז הרבי מקאצק ואמר שמוכ אמרת, וכן ה', (זאת סיפר לי זקני הרה"ח המופלג כמהור"ר יעקב יוסף ג"י מוואלין ששמע מאיש חסיד א' וי"ש שה' או בקאצק באותו עובדא):

ת"ח) ג' ש"ב (דף ק"ל ע"א) שש אנכי על אמרתך (תהלים קי"ט) זו מילה ואמר ע"ז הנה"ק מוהר"ם וצ"ל מנאסטינין עפמ"ש המפרשים הא דלא קיים אאע"ש מצות מילה מדעתו קודם שנצטוו כמו כל התורה משום שיש בו איסור חובל ואלמלי לא נצטוו לא ה' אפשר לקיימה מדעת עצמו, וז"ש שש אנכי על אמרתך זו מילה שלולא אמרתך לא ה' אפשר לקיימה ודפח"ח:

ע"כ העתקה מידיר ר' ויד"ג ש"ב הרה"צ וכו' מוהר"ר שמחת בונם לערמאן שליט"א מקראש-ניעוויץ.

האלמען בייא איינס יא צו פאהרען' והדבר הלו ידוע ומפורסם בכל הגליל נאסטינין ובגליל וויסקים וגם בוואר-שא, ועד כמה כחו של צדיקים שצוהו שלא יסע לווינן:

ת"ו) ב' פ"א היו הקדושים מוהר"ם וצ"ל מנאסטינין

ומוהר"ו וצ"ל מסטריקוב אצל הרבי הקדוש מוהר"ם וצ"ל מקאצק וי"ע איזה שבועות ובמשך הזמן הלו נגמר בדעתם של שניהם לילך פ"א קרוב להדלת של רבינו הקדוש מקאצק ולהביט אצל חזר של המפתח, ולראות מה שהה"ק וצ"ל עושה שם כעת ובתוך כך הרגיש הרבי וצ"ל מקאצק והלך להדלת, ותיכף ברח משם הה"ק מוהר"ו וי"ע מסטריקוב, אך להה"ק וצ"ל מנאסטינין לא ה' פנאי לצאת משם והחביא א"ע בוית א' דשם והרבי מקאצק הלך לראות אותן אנשים שברחו מהדלת מצא את הה"ק מנאסטינין וצ"ל עומד שם בוית אחד בפחד ורתת, ושאל אותו הה"ק מקאצק וצ"ל מי השני שה' ג"כ בכאן, ומוכרת ה' לומר שזה ה' הה"ק וצ"ל מסטריקוב, וצוה לקראתו הנה, ואמר להם הרבי מקאצק שאלה אחת יש לי לשאול מכם אך שתאמרו לי את תוות דעתכם ע"ז, והם עמדו ברעדה גדולה כידוע, ואמר להם הרבי מקאצק הנה עתה בא לפני שני פתקאות אחד



שיח שרפי קודש

לקוטי שמועות וסיפורי נפלאות מהרה"ק זלה"ה זי"ע ועכ"א.

היהודי וצללה"ה מפרשיסחא שהי מבקש מאנ"ש ואומר להם אל נא אהי תרעו, מלת נא מצינו בתורה על חצי צלי', וגם כאן אמר אל נא אחי תרעו, שלא תהי' חצי אחים, ע"כ: (תכנ) **שמעתי** שהנה"ק אדומ"ר מנור וצללה"ה בעל

שפת אמת זי"ע אמר בשם היהודי הקדוש זי"ע אשר חיוב על כל אדם ללמוד בכל יום הוזה"ק פ' שלח ד' קנ"ט ע"ב בענין מרגלים, אמר ר' שמעון מפרשתא דא אוליפנא רוא דחכמתא כו' עיי"ש כל הענין שהוא התחזקות כנגד מענות היצה"ר המפתה את הבריות:

(תכד) **שמעתי** בשם הה"ק הר"ר דוד מלעלוב זי"ע,

שפ"א קודם חג הפסח עבר עליו אורה ולא הי' לו מה ליתן לאכול, והי' לו שמירה על חג הפסח, ובישל ממנו מאכל, ונתן לו לאכול, ואמר עיקר השמירה לשמור מחסן, וכתוב ושמרתם את המצות ודרשו חז"ל מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה, ומקיים כעת דין שמירת המצוה, והשית' יומין לו שמירה אחרת על חג הפסח, והבן:

(תכה) **שמעתי** שצדיק אחד הי' נזהר לקנות כלים

חדשים בכל פסח ופסח, ואמר המעם כי האר"י ז"ל כתב מי שנוהר משהו חמץ בפסח מובטח שלא יחסא כל השנה, וידעתי בעצמי שחממתי א"כ לא נזהרתי בשנה העברה, הגני מוכרח לקנות כלים חדשים, והבן:

(תכו) **בשם** הה"ק הר"י מווארקי וצללה"ה, נכנס יין יצא

סוד (עירובין סה.) הסוד אצל ישראל ואהבת לרעך כמוך (ויקרא יט) אהבה וריעות, והסוד אצל העכו"ם הוא רציחה

(תים) **שמעתי** כמדומה לי בשם הה"ק הר"י מרווין הוא אשר דיבר לעם סגולתו (ומירות לליל ש"ק) שמור לקדשו מבואו ועד צאתו הפ' מי יוכל להניד תורה להשמיע לעם קודש עם סגולה, זה הצדיק אשר שמר את עצמו לקדשו מבואו לעזה"ו עד צאתו מהעזה"ו, הבן:

(תכ) **שמעתי** בשם צדיק אחד, שאמר מה שאמרו

חז"ל () דברי תורה כללות נאסרו מכלל הן כו', שאם אדם הוא אצל עצמו הן, הוא באמת לאו, והוא אינו כלום, ומכלל לאו, שבעיני עצמו הוא באין, באמת הוא הן כטאמר הוזה"ק מאו דועיר הוא רב ומאן דהוא רב הוא זעיר, והבן:

(תכא) **שמעתי** שפ"א פגע הה"ק הר"ר בער וצללה"ה

מראדעשיין זי"ע באיש כפרי אחד מהמוני עם זקן שהי' יושב בכפר אולישיני, והכפרי הזקן הי' מכיר במוב את הה"ק הר"ר בער וצללה"ה עוד מימי נעוריו קודם שהי' רבי, ואמר להה"ק זי"ע וקרא אותו בשמו (כי לא ידע אם הוא רבי) בזה"ל בעריה וואהם הערם מען עפס, והשיב לו הה"ק מה נשמע אצלך, ואמר הכפרי בזה"ל להה"ק וצללה"ה בעריל בעריל, מה אומר לך, וואהם מען ארבעט נישט אויס דאהם האם מען נישט, ומאו והלאה כל פעם הי' מוכיר הה"ק זי"ע את דברי הזקן הנ"ל ואמר בזה"ל הזקן מאולישיני אמר וואהם מען ארבעט ניש אויס דאם האם מען נישט, והבן, כי הוא מוסר נדול:

(תכב) **בס'** צבי עדין לנאון בס' תרומה בשם הה"ק

שיח שרפי קודש .

(תל) בשם הה"ק הר"ר אלימלך
וצללה"ה מליזענסק,

הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים
(ברכות ל"ג:) על הכל אם שואלין לאדם
ידוע ואמר שהכל מאת השי"ת, חוץ
מיראת שמים לא כל אדם יודע, והבן :

(תל) הה"ק בעל קדושת לוי מבר-
דימשוב זי"ע, ה' פ"א
על היריד הגדול בניזע נאוויגרד
והי' רואה שהכל מרודין בעסקן, והי'
עולה על הגג וצווק שהכל שוכחין
מעבודת השי"ת ויראתו, חלילה :

(תלב) בשם צדיק אחד, שמעתי
ששאלו מפני מה

החסידים נוהרים מבשר שיש לו
סירכא, ואוכלים רק גלאט כשר,
אם מריפה הוא ח"ו יהי' מריפה
לכל העולם, והשיב שכן מצינו
בתורה, שנרשעה וחליצה אסור לכהן
הדיוט ומותר באלמנה, ולכ"ג. אמר
אף באלמנה, נראה מזה מי שקדוש

ביותר צריך ליותר ביותר, והבן :

(תל) שמעתי בשם הה"ק הרבי
מלובלין זי"ע על
מאמר חז"ל משנכנס אב ממעטין
בשמחה, (תענית כ"ט.) מי' עם השמחה
יוכל האדם למעט את החודש אב,

והבן :

(תל) עוד שמעתי בשמו הק' עה"פ
אשרי משכיל אל דל,

(תהלים טא) לא נאמר דל בפתח, רק
דל בקמץ אך דל אשר יש לו פיו
פתוח ואינו ביישן לשאול מבני
אדם בעצמו, לזה העני א"צ להיות
משכיל, רק דל בקמץ אשר קומץ
פיו ובייש מלשאל מבני אדם, לזה
העני צריך להיות משכיל וכו' ובוים
רעה ימלכהו וכו', והבן :

(תל) עוד שמעתי בשמו הק' עה"פ
(תהלים ק"ו) וירא בצר

להם בשמעו את רנתם, אמר הפי'
אימתי

רציחה, ועל חרבך תחי' (בראשית כ"ו)
לכן אם בני ישראל יושבים יחד לשחות
ונכנס יין יצא הסוד אהבה, אהבת
השי"ת ואהבת חבירים, והעכו"ם אם
יתחילו לשחות נראה מהם מחנקות
ורציחה והבן :

(תכו) עוד שמעתי בשמו הק', האומר
שלי שלי ושלך שלך זו

הוא מדה בינונית, וי"א הוא מדת סדום
(אבות פ"ה) וקשה הא' הת"ק אומר
שזו הוא מדה בינונית, וי"א מהיפך
להיפך, אך שדרך העולם הוא, אם
אומרים לאדם מה זה שאין אתה
רוצה ליתן צדקה, והשיב יש לי שלי
דהיינו הקרובים שלי, זו היא מדה
בינונית כי צריך כ"א ליתן גם לעניים
אחרים חוץ מקרובים, אבל ויש
אומרים, אמירה בעלמא ואינם נותנים
ג"כ לקרובים זו היא מדת סדום,
והבן :

(תכח) עוד שמעתי בשמו הק' זי"ע
דהוה"ק () על

הפסוק וקראת לשבת עונג דזו הוא
תוספת שבת, והיכן רמזו, ואמר
משום שנאמר וקראת לשבת, ולקרא
לאדם הוא באם שעומד מרחוק, אבל
אם עומד אצלו ממש לא שייך
קריאה, ואם התורה אמרה וקראת
לשבת, שמע שעוד אינו שבת,
דאליכ לא שייך קריאה וזהו תוספות
שבת, והבן ודפח"ח ושיי :

(תכט) בשם צדיק אחד שמתוך שלא
לשמה בא לשמה, פי'

משכיל שלא לשמה, אם נבוא להביט
בעינא פקחא בהתוך של דבר,
נראה שהכל הוא לשמה, דהיינו
כוונת כל אחד ואחד לשמה, למשל,
מלמד שלומד תורה בשכר, אבל כוונתו
בוה השכר שיוכל לגדל גם את בניו
לת"ת, ולעשות שבתות ויו"ט, ושלא
לגזול ח"ו, וכדומה, וזהו בא לשמה,
והבן :

שיח שרפי קודש

114

זו להמיר דת ח'ז, אמר לאותו חסיד ששקר אומר ורק לשחוק כוונתו, והשיב לו אותו האיש, שאין בדעתו לשום שחוק ורק בדעתו באמת להמיר דת ר"ל, או אמר לו הכומר בזאת תבחן נפשך אם לא לשחוק כוונתך, תכתוב לי במתנה כל רכושך וכל אשר לך, הכל כאשר לכל תכתוב במתנה ומחמת שהתחוקה אצלו הקליפה ר"ל כתב להכומר כל רכושו והונן בכתב מתנה ח'ותר מועיל, ויחי תיכף ומיד לאחר שנתן להכומר הכתב מתנה, או היתה רוח אחרת עמו ונתחרס בחרטה נמורה ומה ראה על ככה לעשות כן לעלות על מחשבתו כזאת, וברח תיכף מבית הכומר ונשאר הכתב מתנה ביד הכומר, כי כדאי ה' לו לאבד כל הוננו, ולא לאבד ח'ז נפשו ונשמתו, וחזר תיכף להרבי מלובלין וצ"ל כי הרגיש כנפשו שרע' שזהרה אחר רבו בפי' ד' מוריש ומעשיר באה עליו הצרה הזאת, וסיפר להרה"ק את כל המאורע, והשיבו עתה תבין ד' מוריש ברנע אחד, כי ברנע נשאר בעירום ובחוסר כל, ואמר לו האיש הנ"ל עתה רוצה אני להבין הפי' ד' מעשיר ברנע אחד, והשיבו הרה"ק אתה תיסע לביתך והשי"ת יעזור לך ברנע אחד, ויהי טרם בואו לביתו ירדה אש מן השמים על בית הכומר ושרף את כל אשר לו וגם הכתב מתנה נשרף ואז חזרה העשירות למקומה ליד אותו האיש הנ"ל ברנע אחד ונתקיימו דברי הרבי הק', והבן שהוא מוסר גדול:

תלח) **שמעתי** שפ"א אמר הרה"ק וכו' הרבי מלובלין וצ"ל, להרה"ק וכו' הר"ר נפתלי מראפשיץ וצ"ל שה' מוחזק אצל העולם לחכם גדול כידוע, דאיתו כתוב בתורה חכם תהי' עם ד"א אלא

אימתי רואה השי"ת בצר לאדם בעת שהאדם הוא בשמחה ובריינה על כל מה שיעבור עליו, ומקבל את הכל באהבה, וזהו כשמעו את רנתם, והבן:

תלח) **עוד** שמעתי בשמו הק' עה"פ (שמואל א' מ') שאמר נערו לשאול הנה איש אלקים בעיר הזאת וכו' אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עלי', ואמר כי ה' צריך לאמור את הדרך אשר נלכה בה אך בעת אשר הלך שאול ונערו לבקש האתונות ולא נמצאו, והלכו כמה דרכים בחנם וכמה יגיעות ינעו בדרך בחנם, אמר לו נערו אפי' שלא נמצא לנו האתונות אעפ"כ הדרך אשר הלכנו בה עד עתה, בוראי לא לחנם הוא דרכנו, כי מד' מצעדי נבר כוננו, (תהלים ל"ז) לכן נשאלה מהנביא אולי יגיד לנו את הדרך אשר הלכנו עד עתה מה פעלנו בזה, ומה נצטח ישועה לכל ישראל והבן, נדבר בזה באלשיך על אתר ע"ש בס' מראות הצובאות):

תלח) **שמעתי** שפ"א שמע חסיד אחד מהרה"ק וכו' הרבי מלובלין וצ"ל שאמר בזה"ל ד' מוריש ומעשיר (שמואל א' ב') ברנע אחד, ואמר לו אותו החסיד שאינו מבין זאת בשכלו, אם הוא איש עשיר באלף אלפי אלפים דינרי זהב ונכסים הרבה, וברנע אחד כל הוננו יאבדו, והשיב לו הרה"ק וכו' תיסע לדרךך ואתה תראה ותבין את אשר לפניך, ידע כי נסע אותו החסיד לביתו, ובאמצע הדרך ה' דר כומר אחד אשר ה' ממכריו ומידי עברו דרך שם, ה' מתגבר עליו היצה"ר והקליפה ר"ל להמיר דתו ח'ז, ונכנס להכומר ואמר לו שרוצה להמיר דת ח'ז, והנה הכומר הלך שחי' מכיר אותו מאז ומקדם שהוא אינו בבחי'

בתוך אסיפת החסידים, כי מצינו בגמ' (פסחים ד"ג.) שעיקר הכתוב כמה אותיות כדי שלא להוציא דבר מנוגה מפיו, והקשה בתוס' הא כתיב זה לכם הטמא ותירץ עיי"ש, ובבעה"ס תירץ במקום שהתורה רוצה לנגות את מעשה זו, כדי שיהי' אדם והיר בדבר ולפרוש ממנו, כתיב מפורש הנגות כדי לידע כמה מנוגה הוא ויפרוש ממנו, כמו וזה לכם הטמא ותדעו שהוא טמא ומנוגה הוא ופרוש ממנו, אבל במקום שאין התורה רוצה לנגות את מעשה זו, רק שצריך לכתוב דבר זה אנכי דבר אחר, או הזהירה התורה שלא להוציא דבר מנוגה עיי"ש כמו כן החסידים אין בכוננתם לדבר לנגות מעשי חבריהם ולדבר עליהם לה"ר ח"ה, רק עיקר כוונתם לנגות את מעשה הרע כדי לידע כמה מנוגה דבר זה ולפרוש ממנו שלא לעשותו, והכן, וא"ה לאו כל אדם יכול לומר חסיד אני כדי לנגות את מעשה חבריו):

תמנ) עוֹר שמעתי בשמו הק', מח שתקנו קודם ברהמ"ז רבותי מיר וועלין בענמשיין בלשון אשכנז ולא בלה"ק, אמר כי תפלת שם"ע צריך הכנה, ותקנו חו"ל קודם השם"ע, ק"ש ובכחותי להיות הכנה קודם לה, והכנה זו געשה תפלה והיו צריכים לעשות גם לזה הכנה מקודם ותקנו לה פסד"ז, ואח"כ עשאו מן הכנה של פסד"ז ג"כ תפלה, ואז היא בעצמה צריכה הכנה מקודם לה תקנו לה תפלה והברכות של קודם פסד"ז ולא היו יכולים לעשות הכנות יותר כי א"כ אין לדבר סוף, והנה ברהמ"ז צריך ג"כ הכנה מקודם ואם יתקנו ראשון רבותי כו' בלשון הקודש א"כ יעשו גם סוף הכנה, איוה תפלה ויהי' צריכים לעשות הכנות מקודם לה והכנה להכנות

אלא תמים תהי' וכו' (פ' שופטים) והשיבו הרה"ק וכו' מראפשיין וצללה"ה לזה צריך חכמה גדולה להיות תמים עם ד', והכן כי עמק הוא: תלט) עוֹר שמעתי בשם הרה"ק וכו' הרה"ר נפתלי מראפשיין וצל" שבכל ש"ק הרשעים יש להם מנוחה בניהנם, והאיש אשר נסע להרבי שלו בחיים חיותו, אם מבקש מראים לו הרבי שלו בג'ע כמו שהי' בש"ק על שלחנו בחיים חיותו בעלמא דין, כי אם לאו אין אצלו מנוחה ומסכים בוהל נאחר א קיעפ אוז דער רבי שמניה אותו לחזור לניהנם במוצש"ק: תמ) שמעתי בשם הרה"ק וכו' הרה"ר יצחק מווארקע וצל" אין מחזיקין במחלוקת (מנהדרין דק"י) הפי' הוא מחלוקת אין לו חוקה, אפי' אם הוא במחלוקת עם אדם כמה וכמה שנים אעפ"כ יוכל להיות שיעשו שלום ביניהם, והכן:

תמא) עוֹר שמעתי בשמו הק' על מה שדרשו חו"ל (סוטה די"ב) עה"פ ותשלח אמתה הנאמר אצל בת פרעה שנשתרבה אמתה היינו זרועה אמות הרבה, הנה באמת קשה הגם שנעשה לה גם כדי שתקח את תיבת משה מן השמים, אבל האיר עלתה על דעתה לשלוח זרועה למקום רחוק שאין יד האדם שולטת שם, ואמר דאם אדם תושק בדבר לעשותו אפי' הוא דבר רחוק ממנו, מחמת גודל החשקות בדבר זה נראה בעיניו שקרוב הוא אצלו והכן שהוא לימוד גדול, נוש"ב הרה"ג כו' מוהר"ר צבי יחזקאל שליט"א האבד"ק פלונסק כתב לי דבר זה בשם הה"ק הרה"ר בונם וצללה"ה וי"ע:

תמב) עוֹר שמעתי בשמו הק', שאמר שאל תקשה על החסידים מה שנראה לפעמים שמדברין לה"ר ח"ו ומגנים מעשי הרעים של חבריהם

שיח שרפי קודש

לדינהו לחובה עד שתיגע לידי נסיון כמותו ותנצל, אמר שהפ' הוא כמו שהביא הרמב"ם ז"ל בפ' המשניות לאבות (פ"ד) על המשנה מאוד מאוד הוי שפל רוח וכו' וז"ל והנה ראיתי בספר מספרי המדות שנשאל לאחד מן החשובים החסידים ונאמר לו איוה יום הוא ששפחת בו יותר מכל ימך, אמר יום שהייתי הולך בספינה והי' מקומי בפתות שבמקומות הכפיה בין חבילות הכנדים והי' בספינה מוחרים ובעלי ממון ואני הייתי שוכב במקומי, ואחד מאנשי הספינה קם להשתין ואחי נקל בעיניו ונבזה שהייתי שפל בעיניו מאוד עד שנלה ערותו והשתין עלי ותמהתי מהתחזק תכונת העוות בנפשו והי' השם לא כאבה נפשי למעשהו כלל ולא התעורר ממנו כחי, ושמחתי שמחה גדולה כשהגעתי לגבול שלא יכאיבני בווי החסר ההוא ולא הרגישה נפשי אליו ואין ספק שזאת תכלית שפלות הרוח עד שיתרחק מן הגאווה, והקשה הרה"ק הגה החסיד הג"ל אם לא הרגיש כלום איך קרא להאיש הג"ל בווי החסר כי לכאורה מוכח מחמת שהשתין עליו קרא אותו בווי החסר, א"כ הי' מרגיש בדבר ואמר הרה"ק שהחסיד הג"ל לא קרא להאיש בווי החסר מחמת שהשתין עליו, רק אדרבה שהחסיד ראה שהאיש הוא בווי וחסר בתולדתו ומצד הטבע הוא ריק מכל מדרך ארץ ומוכר, משה"ל לא הרגישה נפשו אליו, כי החסיד אמר בלבו שהאיש הג"ל מחמת שהוא איש בווי מנעוריו ובתולדתו, ואין בו דעת ותכונה אין אני צריך לחוש עליו, אולי אם אני הייתי במעלתו הייתי ג"כ כמוהו ואדרבה הי' לו שמחה שלא נפל בגורלו, וזהו פי' ג"כ אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו אם תראה את חברך שבא

ידי

להכנות, וזה אי אפשר, משום שהאדם אחר האכילה אינו כמו קודם התפלה לקבל הרבה הכנות כי גופו גם קצת, לפיכך תקנו בלשון אשכנו כדי שלא יעשו מן הכנה זו ג"כ תפלה והבן:

תמו עורך שמעתי בשמו הק' על מה שפרש"י על הפסוק (פ' וישב) וישב יעקב ביקש יעקב לישב בשלוה קפץ בו' אמר הקב"ה לא דיין לצדיקים וכו' והקשה וכי עוה"ל לא נברא בשביל צדיקים הא חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם (סנהדרין פ"ד מ"ה) ואמר הפי' לא דיין לצדיקים וכו' אינו בלשון בתמי' רק בניחותא שבאמת לא דיין לצדיקים מה שמתקן להם בעוה"ב, רק גם העוה"ז שייך להם אך מה שקפץ עליו רוגזו של יוסף הוא משום שבקש לישב בשלוה אבל אם לא הי' מבקש דוקא לישב בשלוה בודאי הי' לו מנוחה גם בעוה"ז כי הכל נברא בשביל צדיקים והבן, (א"ה עיין בס' קול שמחה שכתב כעין זה) ועי' בס' רשפי אש השלם פ', וישב ותבין):

תמו עורך שמעתי בשמו הק' שפי"א בש"ק פ' ראה שבת אצל בן כפר אחד ובעל הכפר שאל מהרה"ק שיאמר תורה על השלחן ואמר הרה"ק לבעל הכפר שהוא יאמר תורה והשיבו האיש הג"ל שהוא אינו יודע כלום, רק אצלו פי' הפסוק של "ראה אנכי" כמו שאומרים בלשון פולאניא (פאמט סאביע), והתורה זו הי' אוסר הרה"ק בכל שנה בפ' ראה בשם בעל הכפר הג"ל והבן:

תמו עורך שמעתי בשמו הק', על סאמר חו"ל (באבות פ"ב מ"ד) ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, פי' הרע"ב אם ראתי חברך שבא לידי נסיון ונכשל אל

ופתחו כולם את פיהם בקללות ובכיונות
עלי לאמר הנה זה שנים רבות אשר
עזבת את אשה זו ענונה והם הבירו
שאני בעלה, והי' במוסכם כולם
שאני בעלה ולא הי' מועיל שום
התנצלות ושום ראיות שאני בעלה,
עד שהוצרכתי לילך עמם להרב
האב"ד דשם, והוכחתי בראיות לפני
בד"צ דשם שאין אני בעלה, והנה
בעת שקיללו ובזו אותי לא הי' בלבי
ח"ו שום הקפדה עליהם כי ידעתי
שלא עלי הי' התלונה והקללות והביוון
כי הי' מחמת שסבורים בדעתם שאני
בעלה, אבל אם היו מכירים אותי
באמת לא היו מכונים אותי כמו כן
אני שותק בעת שדיבר הרב הג"ל
הדברים קשים על הרבי ר' בונם
וצ"ל ואין אני צריך לחוש עליו כלל,
כי ידעתי שהכל הוא מחמת שאינו
מכיר במוט את הרבי ר' בונם וצ"ל
ואם הי' מכיר אותו לא הי' מדבר
כלום, והכן שהוא לימוד גדול:

תמח) **שמעתי** פ"א שאלו בני הרה"ק
וכו' הררי"צ מווארקע
וצ"ל לאביהם הק', מה זה ששמענו
תמיד בקשת החסידים מאנ"ש
והתנצלותם עבור פרנסתם ומיעוטא
דמיעוטא בעסק עבודת השי"ת
והשיב להם, הנה אמרו חו"ל בקידושין
פ"ד מ"ד ומה אלו שלא נבראו אלא
לשמשנו נתפרנסו שלא בצער אנו
עאכז"כ, אלא שהריעותי את מעשי
וקפחתי את פרנסתי, א"כ נראה מי
שאין לו פרנסה הוא סימן על הרעת
מעשיו, והחסידים הם ביישנים גדולים
לספר לפני הרעת מעשיהם לכן
מרמזים לפני בדרך רמז שהם
מחוסרים פרנסה, כדי שאבין הרעת
מעשיהם והכן:

תמט) **עוד** שמעתי בשם הרה"ק הג"ל
מה שאמרו חו"ל נבי
עצרת קשה עלי פרידתכם (רש"י פ'
אחור

לידי נסיון ואין יכול לעמוד בו
תחשב בדעתך אולי אם גם הי' לך נסיון
הזה בעצמך וגם הי' בך כל המדות
רעות נשרש בטבע מאת הולדו כמו
חבךר או גם אחת לא תוכל לעמוד
בהנסיין כמו החסיד הג"ל שלא הרגישה
נפשו לאיש הג"ל כי אמר מחמת
מבעו הרע אינו יכול לעמוד בהנסיין
וסיים עוד והו' פ"י הרע"ב שתגיע
לידי נסיון כמו כן ותנצל, בזכות אשר
תדין את חבךר לכך זכות אם יבא
גם לידך נסיון, אשר אין באפשרות
לעמוד לך מן השמים יסייעוך ותנצל,
והו' פ"י לא תשנא את אחיך בלבבך
פ' קדושים שאל תשנא את חבךר
מחמת שאין לו לב כמותך כי לאו כל
אדם שווה המה בתולדה ובטבע
בג"ל והכן:

תמו) **עוד** שמעתי בשמו שהי' לו
להרה"ק וכו' רב גדול
אחד ידיד נאמן לו ובכל עת שהי'
בדרך עבר דרך שם לראות עמו,
והרב הג"ל הי' מסתגנים על הרה"ק
וכו' הרבי ר' בונם וצ"ל מפרשיסחא
ותמיד הי' מדבר דברים קשים על
הרה"ק וכו' הרבי ר' בונם וצ"ל, גם
בפניו דיבר, והרה"ק כו' הררי"צ וצ"ל
לא ענהו דבר, ושאלו החסידים
להרה"ק וכו' הררי"צ וצ"ל האין
יכול להתאפק כששומע מדבר קשות
על הדין שלו ושותק, ובפרט שעוד
טחויק אותו לאוהבו, והשיב להם
אספר לכם מעשה מה שאירע לי
ויהי' נוחה דעתכם על מה שלא
השיבותי דבר, פ"א הייתי בדרך בעיר
פזוני, בא אצלי איש אחד והביט
בפנים שלי, ואמר שהוא הוא, וכן
בא אצלי עוד איש אחד ועשה ג"כ
כמעשה הראשון וכן השלישי, ולא
ידעתי שום רמז בדבר, ואח"ו באה אלי
אשה אחת ענונה עם כמה אנשים
עמה וגם האנשים הג"ל היו בתוכם

שיח שרפי קודש

החסידים להמתין לה זמן רב מפני שהקור הי' גדול, ואמר להם שמצות נוררת מצוה (אבות פ"ד) הפי' הוא, מצוה נוררת א מצוה וואהם שלעפם ויך, מצוה איז אויך א מצוה, דהיינו המתנה והכנה למצוה מה שמושך זמן, הוא ג"כ מצוה, והבן:

תנ"ג **שמעתי** בשם הרה"ק וכו' הר"ר מענדיל מווארקע וצלה"ה על מה שאחז"ל (יבמות ד"ג:) כל תיבה שצריכת למ"ד בתחילתה הטיל לה הי"א בסופה (רש"י פ' ויצא) והקשה סו"ס למה כתוב בתורה בדרך זה, לכתוב למ"ד בתחילתה, אך דהתורה מורת לנו בזה עצה טובה באם שיש לו לאדם לדבר דבר אפי' ההכרח מ"ס יתן מעצור לרוחו בכל מה דאפשר ואפי' הוא מוכרח לדבר דבר זה, ידבר בסוף, ובתחילה לא ידבר, והבן:

תנ"ד **עוד שמעתי** בשמו הק' דכתיב בזה"ק אורייתא וקוב"ה ישראל חד הוא, (זה"ק פ' אמור דע"ג) וכמו שאסור להקשות על השי"ת ואורייתא כן אסור להקשות שום קושיא על אחד מישראל על התנהגות של כאר"א בתורה ועבודה ושאר מעשיהם והבן:

תנ"ה **שמעתי** בשם הרה"ק וכו' הרבי אר"ת, שאמר אעפ"י שאדם אינו בבחינה זו ללמד לחבירו דרך הטוב והישר, רק הוא בעצמו נתעב ונאלח בדרכים שונים אעפ"כ יוכל להזהיר לחבירו להרחיק ממעשים רעים, שבדרך זה ידע נאמנה אשר לא טוב הוא, וא"ר משל ע"ז לאחד שהי' תועה בהיער ולא הי' יכול לצאת ולבוא שלוש ימים, ובתוך כך ראה מרחוק אדם אחד בא כנגדו, והמתין עד שבא אצלו ושמת עמו שמחה גדולה, כי בוד

(אמור) הפי' הוא שקשה על השי"ת פרידת ישראל זה מזה בהליכתם לביתם וזהו פרידתכם, מה שאתם נפרדים זה מזה, והבן (המאמר הזה נמצא בכמה ספרים בתולעת יעקב ועוד בשם מדרש ויקרא רבה ואמנם בביתא לעתים דרוש י"ז כ' שלא מצאו שם (ועי' סוכה דג"ה:):

תנ"ו **עוד שמעתי** בשמו הק', מה שאמרו חז"ל במס' אבות פ"ה מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע וכו', ואמר דקשה מפני מה לא אמרו מה בין אברהם אבינו עצמו לבין בלעם הרשע, אך אמרו מה בין תלמידיו, אלא דבאמת בין אברהם אע"ה לבלעם הרשע בעצמו לאו כל אדם יכול להכיר מהותם, משום שבלעם הרשע הי' צבוע ומראה א"ע ברמות אאע"ה ומראה לבריות כי זה לעומת זה עשה א', רק הי' ניכר בין תלמידיהם שתלמידיו אברהם אע"ה פורשים לתומם, ותלמידיו בלעם הרשע פורשים לרשעם, והבן:

תנ"ז **עוד שמעתי** בשמו הק' על מאמר חז"ל (ברכות דל"ב:) חסידים הראשונים הי' שוה"ן שעה אחת ומתפללין כדי שיכוונו וכו' ואמר מה הי' עושים החסידים הראשונים בתוך השעה של קודם התפלה אך הפי' הוא דחסידים הראשונים הי' שוה"ן שעה אחת ומתפללין בתוך השעה זו להשי"ת שיוכלו לכוון את לבם לשמים אח"כ בעת התפלה והבן, וא"ה, אודי מצאתי כתוב במ' אילה שלוחה פ' תולדות עיי"ש:

תנ"ח **עוד שמעתי** בשמו הק', שפי"א הלך לקדש הלבנה וגם החסידים הלכו עמו, והי' בימי החורף, והלבנה עמדה מכוסה בעננים והמתין זמן רב, והבין שקשה על

בן תוהו אות ח' באות ה' מתחלפין כמו בן תוהו שהקב"ה יבנה בהמק"ד ב"ב שנחרב בעוה"ר ובן צוף אפרתי שיטעמו לנו מנופת צופים, והבן:

תנח (תנח) שמעתי שפ"א בא הרה"ק וכו' הר"ר חיים

מאיר יחיאל ממאגליניצ' וצ"ל להרה"ק וכו' הר"ר יחזקאל מקאזמיר וצ"ל

וכיבד את הרה"ק וכו' ממאגליניצ' בכום יין, ולא רצה לשחות כי הי'

או ריגון על היינות ואמר לו הרה"ק וכו' מקאזמיר וצ"ל הא שליח מצוה

אינו נזקק (פסחי' דח'): והשיב לו הרה"ק ממאגליניצ' וצ"ל הא שכיח

הויקא שאני ואמר לו הרה"ק מקאזמיר וצ"ל הפי' הוא כך דהא לא

כתיב שכח הויקא לא אלא, שאני" פ' במקום דשכיח הויקא צריך אדם

לשנות את מעשי המצוה ביותר התלחכות ואז לא יכול להזיקו והבן:

תנח (תנח) שמעתי בשם הרה"ק וכו' הר"ר יחזקאל מקאזמיר

וצ"ל על הפסוק ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד (פ')

עקב) יש בני אדם שיש להם תמיד קושיות על הצדיקים והחסידים, ע"אמר

הפסוק ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם, אז לא תקשו עוד לא יהי'

לכם עוד קושיות והבן:

תנח (תנח) שמעתי בשמו הק', על מה שפירשי' וז"ל (בפ')

לך) על אאע"ה בחזרתו פרע הקפותיו דלפי הפשוט אין להבין איך שאאע"ה

נסע לדרך במקום שאין מכירין אותו בלא מעות ומוזנות וגם בכל הדרך

אשר עבר דרך שם היו כולם מלויין לו מעות ומוות וכי היו מכירים אותו אם הוא איש נאמן ואמר הענין

בעת שהי' אברהם אבינו ע"ה נוסע ממקום למקום ובכל המקומות אשר עבר דרך שם, הי' צועק ומכריז

שד' הוא אלקים בשמים ובארץ והי' מכנים

מבור שהאיש הזה יודע דרך מכוא העיר ולכמוף אמר לו אותו האיש

לשמחה מה זו עושה שגם אני נבוכ בהיער הזה כמוכם, אך אעפ"כ זו

המנוחה איכל לעשות לכם לציין שבאלה הדרכים עקלקלות שהייתי

תועה עד עתה לא תלכו שמה כי בסת הם אורחות עקלקלות ולא

תגיעו למקום ישוב, והגמול מוכן שכל אדם יוכל ללמד לחבירו שבדרכים

אשר לא טובים המה אשר הוא בעצמו הלך בהם עד עתה נתודע

לו איך רע וסר עזבו את ד', והבן: תנח (תנח) שמעתי וכו' הר"ר ישראל

מרוזין וצלה"ה בעת שהי' יושב תפוס בבית האסורים, אמר

(תהלים כג) גם כי אלך בני צלמות לא אירא רע מה שאני אלך בני

צלמות אין לי שום דאגה, רק ע"ז תנח דואג כי אתה עמדי ויש לך

צער מזה מה שאני בני צלמות כי בכל צורה לו צר (ישעי' ס"ג) מזה

יש לי צער מה שהשכינה הוא בצער והבן:

תנח (תנח) שמעתי בשם הרה"ק וכו' הר"ר חיים מאיר

יחיאל ממאגליניצ' וצ"ל שאמר שכל לימודו בתורה הוא ע"י שתורה מן

השמים, באם לא הי' לא הי' רוצה להביט בהתורה אף שסאוד גדול

חכמת התורה, והבן מזה שאסור ללמוד את התורה מטעם חכמה רק

מפני שניתן לנו מן השמים ללמוד לשם השי"ת:

תנח (תנח) שמעתי בשמו הק' פ"א אמר בר"ה קודם התקיעות

סופר, הפסוק הזה (שמואל א' א') ויהי איש אחד ות הקב"ה שנקרא

איש ונקרא אחד, מן הרמתיים צופים עצומה תמיד שיתרום ויתגדל שמו

יד ושמו בנימסרי' רצון שרצונו הוא אלקנה, אל קנה' שיקנה יתודו ית'

שית שרפי קודש

דק"י:) פשוט נבלחא בשוקא, הנבילה מכונה בשם גאות באם שאדם רוצה לפשוט עצמו ממדת הנאות, בשוקא, ע"י מה שעוסק ג"כ במו"ט ועוסק בתורה ובדרך ארץ ע"ז יפשוט א"ע ממדת הנאות ויבא לידי שפלות היות ורואה על עצמו התסורנות והבן:

תסב) עורך שמעתי בשמו הק', על מה (שפירש"י פ' ממונה) נבנה למקננו פה, חסים ה' על ממונם וכו' שהקרימו מקניהם למפם, אמר להן משה לא כן עשו העיקר עיקר והטפל מפל וכו', ואמר למה כתב רש"י וז"ל בכפילא עשו העיקר עיקר והטפל מפל והי' צ"ל עשו העיקר ואח"כ הטפל אך יש שומים ועושים מטפל עיקר שאצלם הטפל הוא העיקר, וע"ז אמר משה עשו מה שעיקר באמת לעיקר ומה שבאמת מפל הוא למפל, והבן:

תסד) עורך שמעתי בשמו הק' שחקש מפני מה אומרים זמן ברה"א הוא יומא דדינא ואיך אנו מברכים הניענו לזמן הזה, ותירץ דרש"י וז"ל בפ' בראשית יהי רקיע יתחזק הרקיע שאעפ"י שנבראו שמים ביום ראשון עדיין לחים ה' וקדשו בשני מערת הקב"ה באוסרו יהי רקיע עיי"ש א"כ נמצא לפ"ז שע"י הנערה ה' קיום שמים וטובה להעולם כמו כן ימי הדין הם קיום להעולם והעולם עומד עליהם, והוא טובה להעולם ומשום זה אנהגו מברכים שהזינו והניענו לזמן הזה והבן:

תסה) כפ' וידא אחר הדברים ונ"י בשוכו מהר המוריה ה' אברהם מהרהר ואומר אלו ה' בני שחוט כבר ה' הולך בלא בנים ה' לי להשיאו אשה מכנות ענר אשכול ומטרא, בשרו הקב"ה שנולדה רבקה

פכנים הרבה אנשים תחת כנפי השכינה, אך ה' אנשים שלא היו מאמינים בו באמרם שאם ה' אמת כדבריו איך איך אאע"ה שהוא באמת עבד נאמן להש"ת והוא מוכרח שבדורו יה' נע ונד בארץ לא לו ומהראוי שאיש כזה אשר הוא באמת עבד נאמן להש"ת, שיהי' יושב במקומו במנוחה בכבודו של עולם ובעושר, אלא אחר שהי' לו גם במצרים עם שרה אשתו אשר נלקחה בית פרעה וינע ד' ננעים גדולים וכו', דבר זה נתפרסם בכל המקומות הקרובים והרחוקים, ועתה ה' כולם מאמינים שאאע"ה הוא עבד נאמן להש"ת, וזה ענין בחזירתו פרע הקפותיו פרע הוא ענין התגלות, הקפותיו מה שהי' מקודם בהסתר, בעת חזירתו ה' מראה לכל שהש"ת עשה עמו נסים ונפלאות והש"ת הוא אלקים בשמים ובארץ, והבן:

תסב) עורך שמעתי בשמו הק' שהרבי הק' מלובלין ה'

ממשיך עשירות כדי לעבוד את הש"ת מתוך עשירות והרה"ק המגיד מקאזניץ וצ"ל לא ה' רוצה להמשיך הרבה עשירות לעולם כדי לעבוד את הש"ת אף מתוך דוחקו, וע"ז אמר הרה"ק כו' מקאזמיר וצ"ל הלכה כרבך, ובסמ' אבות (פ"ב) מצינו ג"כ מוב תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון, הפי' הוא, אם האדם עוסק בתורה ועבודה לבד ואינו עוסק כלל בדרך ארץ, לפעמים נופל בנאות ואינו רואה על עצמו שום חטא ועון, אבל אם עוסק בדרך ארץ ג"כ עי"ז אינו יכול להתפשט עליו הנאות כ"כ ואז יכול לראות על עצמו התסורנות שנמצא עליו, והוא פ' טוב תורה עם דרך ארץ כי עי"ז משכחת על עצמו עון, והוא ג"כ הפי' מה שאמרו חז"ל (ב"ב

תשלח ירך אל הנער, וזהו פי' ההרהר
שהי' לאנשיה, ע"ז אמר לו הקב"ה
שאל ידאנו כלום שכעת גולדה רבקה
בת זוגנו, והבן:

ע"כ מהרה"ק הר"ר יחזקאל
מקאזמר וצללה"ה ז"ע.

תסו) שמעתי בשם הרה"ק וכו'
הר"ר שמואל מקא-

רוב וצ"ל על מה שפרש"י ו"ל (פ'
יתרו) מה שמועה שמע ובא וכו'
קריעת ים סוף אמר שעיקר הי' קשה
לרש"י ו"ל מפני מה בא, הרי הי'
יכול משה רע"ה לכתוב לו את
התורה בכתב ולשלוח ליתרו לביתו,
וע"ז השיב רש"י ו"ל קריעת ים סוף
ומלחמת עמלק, הרי שראה שאחר
קריעת ים סוף עוד הי' יכול להיות
מלחמות עמלק, בודאי גם עמלק
שמע מקריאת ים סוף הניסים הגדולים
אשר עשה השי"ת עם ישראל, ולא
השגית ע"ז, רק עשה מלחמה עם
ישראל, ודאי גרם לזה משום שהי'
עמלק יושב בביתו ולא הלך אחרי
ישראל משום זה נתקרב ובא לישראל
למלחמה, וכאשר שמע יתרו זאת
באם שהואדם יושב בביתו נתקרב
אעפ"י שידוע מהנסיים והנפלאות,
ע"ז בא יתרו למדבר, וזהו תירץ
מספיק מה שצריך האדם ליסע לצדיק
הדור דוקא לביתו מסש, ולא די לו
בספרי מוסר ללמוד בביתו, והבן:

תסו) שמעתי שהרה"ק וכו' הר"ר
דוד מאמשענוב

וצ"ל הי' דרכו בקודש כדור לילך
במרוצה, ושאלו אותו הא אסור לפסוע
פסיעה נסה, (ברכות ד"ו:) והשיב
הא לדבר מצוה מותר (שם) והליכה
שלו הי' תמיד לדבר מצוה, וממ"כ
או הי' רודף אחר המצוה או הי'
בורח מעבירה, ולדבר מצוה מותר
לפסוע פסיעה נסה, והבן:

עוד

בת זוגנו וכו', והקשה הרה"ק הנ"ל
הנה בכל התורה כולה מפאר
לאנשיה שהי' עבד נאמן באמונה
שלימה ולא הי' מהרהר אחר השי"ת
ח"ו, וכאן כתב רש"י ו"ל שהי' מהרהר
אלו הי' בני שחוט וכו', ובפרט
ההרהר זה ללא דבר כיון שהי' לאחר
עקידה, והי' מהרהר אלו הי' דבר זה
ושחטתי את בני, הא באמת לא
שחט אותם, אך י"ל דהענין כך הוא
דהנה אם האדם רוצה לעשות הכנות
רבות קודם כל מצוה כתקונה ולפי
גודל המצוה הי' צריך לעשות הכנות
ימים ושנים קודם שיעשה איוה מצוה
וא"כ הי' כמה פעמים שאינו מניח
תפילין ואינו לובש ציצית וכדומה,
כי יאמר שעוד אינו מוכן לעשיית
המצוה, ויעבור הזמן ויהי' קרקפתא
דלא מנה תפילין אלא דצריך כל
אורא לעשות המצות בזמנם ובהכנה
מקודם לזרזי נפשי' בכל מה דאפשר
רק שלא יעבור הזמן, ולאחר שעשה
המצוה מי שהוא חכם ועיניו בראשו
יפשט במעשה המצוה אשר עשה,
אם כהוגן הוא, ואם יסתכל באמת
בעיני השכל נשבר לבו בקרבו, אם
במעשה כזה רצון השי"ת ותמיד הוא
בתשובה וזה נקרא מעלה גרה שהוא
סימן מהרה, וזהו אשר אנחנו מתפללין
השיבנו אבינו לתורתך, וקרבתנו מלכנו
לעבודתך, פתח בהשיבנו, תשובה
מקודם עבודה, ולאחר העבודה ג"כ
זהחזירנו בתשובה שלימה לפניך, וזהו
הפי' גם כאן, שלאחר העקידה הי'
אנשיה מהשב ומהרהר בלבו שהי'
בושר בקרבו אהבת השי"ת והי'
רוצה באמת לשחוט את בנו כמו
שנאמר לו, וחשב אולי הי' הוא
הגורם מה שבנו לא נשחט, כי הי'
צריך להשיא לו אשה והי' לו בנים,
מאז בודאי הי' נשחט, ולא חזר
השי"ת לאמר לו ע"י המלאך אל

שיח שרפי קודש

די"ב:) אמר ר' חמא ב"ר חנינא אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל, פ"י הגם שראה בעיניו שאו היתה תפלתו ברורה, וכעת לבו כל עמו, עכ"ז יחזור ויתפלל שנאמר (תהלים כ"ו) קוה לך' חוק ניאמן לבך, שאינך יודע איזה מהן יוכשר לפניו ב"ה וב"ש עכ"ל"טו):

תעא) בשם הרה"ק וכו' הר"ר יחיאל מאלעקסאנדר

וצ"ל שפ"א בא אליו איש אחד אשר הסתופף בצל קדשו ושאל אותו הרה"ק וכו' מפני מה אינו מעורב עם החסידים, רק הוא הולך תמיד בפני עצמו, והשיבו האיש הג"ל הנה העולם אומרים או פין נישט ציא זאמען קימען האט מען נישט קיין חרטה, ואמר לו הרה"ק וכו', אמח שכן הוא, פין נישט ציא זאמען קי-מען האט מען נישט קיין חרטה אויף דיא עבירות וואס מען האט נישטען:

תעב) שמעתי שפ"א בא הרה"ק וכו' הר"ר ירחמיאל

וצ"ל בתוך קהל ועדה וסיפר להם, איך שאכל מזונות על שלחן חמיו, וחתנו הי' בקי במלאכת מורה שעות וגם הוא הי' בקי במלאכה הג"ל כידוע, ופעם הי' לו חשק גדול לנסוע אל צדיק הדור אחר, ולא הי' לו על הנאות להרבי, ואמר לחותנו באם שיתן לו עשרה זהו' על ההוצאות יתקן לו את ויינעריל קמן המונות אצלו וזמן רב שאי אפשר לו לתקנו, ונתן לו חותנו עשרה זהו', גהר"ק הר"ר ירחמיאל וצ"ל לקח את ההינירל קמן הנתקלקל זה וזמן רב ונטל מסנו הגלגלים וכל הדברים הנמצאים בתוך המורה שעות הקמן הג"ל ונתחלק כל חלקיו לראות מה חסר שם, וראה שאין שם שום חסרון רק דיא

תסח) עוד שמעתי בשמו הק' עה"ם פ' תולדות ויעתר יצחק

לנוכח אשתו, וכי לא הי' לו ליצחק אבינו מקום להתפלל רק לנוכח אשתו, ואמר הפי' הוא, דהנה רבקה הצדיקת היתה מתפללת שתענה בזכות יצחק ויצחק מתפלל שיענה בזכות רבקה הצדיקת כי עליו אין רבותא שצדיק הוא, כי אביו נ"ב הי' צדיק אבל רבקה שהיתה בת רשע ועמדה בצדקתה וזכותה גדול מזכותו, וזהו פי' לנוכח אשתו מה שהיא היתה מתפללת בזכותו הי' הוא מתפלל בזכותה, והבן:

תסט) שמעתי בשם הרה"ק וכו' הר"ר יחיאל מאיר

מנאסטינין וצ"ל מה שזוה תמיד לומר כל ספר תהלים להתפלל עביו החולה או על כצש"ת ח"ו, אמר כי הרה"ק וכו' הר"ר מ"קאצק רבו וצ"ל אמך אם דוד המע"ה הי' עושה כל ספר תהלים על הסדר היו יכולים להחיות מתים במאמר כל ספר תהלים והי' מדייק מדברי רבו הק' באם שאדם אומר כל ספר תהלים אפי' הוא אינו על הסדר עכ"פ יוכל לרפאות החולה או להנצל משאר עקתין בישינ ר"ל, והבן:

תע) עוד שמעתי בשמו הק', שפ"א בא אדם לפני הרה"ק וכו'

ומיפר לפניו את צרת נפשו ודחקותו וצוה לו הרה"ק שיתפלל להשי"ת ויאמר כל ספר תהלים כדרכו בקודש, ואח"כ בא לפניו אותו האיש ואמר לו שקיים את דבר קדשו ועוד לא נענה מן השמים, והשיב לו הרה"ק אשר גם הוא בעצמו הי' לו פ"א דבר נחוק מאד והוצרך לישועה, והתפלל להשי"ת ט"ו שנים עד שענו אותו מן השמים, על הדבר הזה, והבן, נא"ה והנה כעין זה מצאתי בס' קול שמחה על הנס' (ברכות

שלא יתנו לי יותר מעות לפדיונות אפי' א' רוי"כ, כי רוחי'ק שלי הוא ההיפך מד"ת, אי"כ אין זה רוחי'ק, ויהי כי אמר הרה"ק וכו' מאפמא וצ"ל דבר זה אז אחותם האשה והעדים שקרים רתת וזיעה במקומם, ויאחזמו רעד וכמתלת הקדחת בעצמותם ותיכף נסעו אחרי האשה ובעלה לאפמא והורו על האמת ששקר העידו מחמת קנאה ושנאה, ואז אמר הרה"ק וכו' מאפמא לבנו הר"ר אימשע מאיריל וצ"ל עתה צא והכרו שמותרים ליתן לי הרבה מעות שרוה"ק שלי הוא שזה לד"ת הקדושה, והבן:

תעד) שמועתי שבא אחד לפני וקיני הח"צ וצ"ל עם ספרו לקבל הסכמה ממנו והי' לו הרבה הסכמות גם משאר הרבנים שבומנו, ויהי כי הביט בהספר ותיכף ראה אשר לא טהור הוא, כי הבעה"ט הי' מכת ש"צ ימ"ש שר"י אך לא הכירו בו נאונים וזמנו כי נתעמף בחלוקא דרבנן, אך וקיני הח"צ תיכף הרגיש בדבר הזה והתנור בוער באש כנגדו והשליך לתוך שריפת הדשן, וירא מאוד מנומסי המדינה אולי יקנסו עליו לתפסו במאסר או שאר דיני קנסות כי דבר כזה הי' בדיניהם מן החמורות שבחמורות וברת למדינת פולין בכפר אחד הסמוך לעיר סטאשוב וישב שם עם כל ב"ב והוא הי' עשיר ובכל יום הי' מחליף אדום זהב לצרכי ב"ב עד שהי' פוחת והולך בכל יום ויום עד שלא נשאר לו כ"א אדום זהב אחד ושאלו אותו אשתו מה נעשה למחר, כי אין לנו אלא אדום זהב אחד על היום ולמחר מה נאכל, והשיבה א"כ אתה מקמני אמנה שאין לך בטחון שהשי"ת יומין לנו פרנסה על יום מחר לכן את אסורה עלי, ותיכף ביום מחר באו אנשי

דיא האער האט ער ניגעבען איין בייג, אזי המורה שעות ניתתקן תיכף, ויהי כי שמעו כל העם העומדים שם הדברים הנ"ל ענו כולם בבכיה, שאז נתעורר בהם דיא האער יוד מה שלב כל אריא, והבן:

תענ) שמועתי שפ"א בימי הרה"ק וכו' הר"ר אברהם יהושיע העשיל מאפמא וצ"ל, היה להם שני אנשים עסק בשותפות וגם נשיהם היו להם לעזרם בענין המסחר כמנהג, והי' אשת של אחד מהם בקיאה וזריזה בטוב מו"מ יותר מחברתה, ואמרה אל בעלה מה לנו לשותפות, שאני עיקרת במו"מ ואשת השיתוף לא נצלחת להמו"מ, ואין לי שום עזר ממנה, ושמע לקולה ונתפרד השותפות וכל אחד עסק לנפשו, ויהי לימים, היתה אשת השיתוף שהיתה אשת חיל אשר אמרה כחי ועוצם ידי עשתה החיל הזה ירדה מטה מטה, ואשת השיתוף השני עלתה מעלה מעלה, בעשירות, ומקנאה לה חברתה וצרת עין על שהצליחה יותר ממנה, וחשבה עצה רעה ושכרה עידי שקר להעיד עלי' שזנתה ומתת זה מוכרה בעלה לגרשה, וכן הי' שהעידו עדים בב"ד שזנתה, ויצא הפסק שמוכרה בעלה לגרשה, ויהי כי ראתה שמחויב בעלה לגרשה, אז אמרה לו שמבקשת ממנו דבר זה שיסע עמה קודם לגירושין להרה"ק וכו' מאפמא כי ידעה בעצמה ששקר העידו, ונתרצה אף לדבר זה ונסעו יחדיו להרה"ק מאפמא וצ"ל, וסיפרו לו אשר להם, והרה"ק וכו' מאפמא וצ"ל ראה ברה"ק שכנים דבריה, אך כבר יצא הפסק מלפני ב"ד עפ"י עדות שאסורה על בעלה, אז אמר הרה"ק וצ"ל מאפמא, לבנו הרה"ר אימשע מאיר וצ"ל צא והכרו ברבים

שיח שרפי קודש

משום זה לא הי' מועיל יידי המסענות להחיות את הנער, ועבור כן נגזר עליו מן השמים להתגלגל בתוך הכלב, והיום בא אותו הכלב לגלגל נחוי שאתן לו תיקון ואמרתיו לו שאם רוצה לקבל על עצמו למסור נפשו בעד כלל ישראל יהי' לו תיקון על נפשו וקבל על עצמו למסור נפשו, וצויתיו שיקפוץ לתוך הוירה של דגים רותחת תיכף שסילק אותם מן האור ומת בתוך הוירה הנ"ל ואז יהי' לו תיקון, וכן הוי' ומשום זה לא יוכלו לאכול הדגים הנ"ל ונצרכים לבשל דגים אחרים, והציל הרבה נפשות מישראל ממתה וזה הי' תיקון נפשו ועבור זה נתעכבתי עד הערב, ע"כ והבן כמה נפלאים מעשיהם של צדיקים וי"ע ועכ"א :

תעו) **שמעתי שפ"א באו לפני** הרה"ק וכו' הר"ר נחום מטשערנאבעל זצ"ל עבור מקשה לילד אחת שיתפלל עלי' ושלה את הדבר הזה לפני חתנו הרה"ק וכו' הר"ר שלום שכנא זצ"ל (הוא אבי הרה"ק וכו' הר"ר ישראל מריון זצ"ל) וערב סוכות הי' ועסק הרה"ק וכו' הר"ר שלום שכנא זצ"ל בנוי הסוכה להדרה כדרכו בקודש ויהי' כי באו לפניו בדבר ענין המקשה לילד והוא הי' אז רך בשנים, אמר שאין לו עסק בנסתרות ואינו יודע כלום, וחזרו להרה"ק וכו' הר"ר נחום מטשערנאבעל זצ"ל וסיפרו לפניו שחתנו אמר שאין יודע כלום, וחזר ושלה להם לפניו וציוה להניד משמו הק' ובפקודתו שיעזור לחמקשה לילד הנ"ל, ויהי' כי באו לפניו פעם שנית בפקודת חתנו הק', אז אמר להם בואו ואספר לכם מעשה נוראה, הנה בעיר הבירה סמאמביל (הוא קאנסטאנטינאפל) ידוע

מבנים

ק"ק אמשטרדם לקבל אותו לאבד"ק ולרב מנהיג הקהילה והגליל, בכבוד גדול, ועל האיסור אשר אסר עליו את אשתו, קיבל היתר ממאה רבנים, וגם התרת גררים כדון, והבן כמה גדול כח צדקתם וקדושתם וי"ע ועכ"א :

תעה) **שמעתי שבעיר אשר ישב** שמה האר"י ז"ל, הי' אחד אשר עשה ברית מילה לבנו וכיבד את האר"י ז"ל עם הסנדקאות וביקש ממנו שיהי' על הסעודה והבטיח לו שימלא בקשתו, והבעל ברית הכין א"ע על הסעודה במיני מאכלים טובים, והזמין הרבה קרואים על הסעודה, והי' אחד רשע ערום באותו העיר שהי' לו קנאה ושנאה על הבעל הברית הנ"ל וצרת עין על הסעודה הגדולה והקרואים הגונים שיהי' אצל בעל הברית הנ"ל, וחשב עצה רעה ליתן סם המות בתוך הוירה אשר שם מבשלים הדגים על הסעודה הנ"ל כדי להשביט לו את השמחה ר"ל, ולא נודע דבר זה לשום בן אדם, ויהי' הזמן אשר יבואו הקרואים על הברית מילה הנ"ל והסתינו על האר"י ז"ל כמה וכמה שעות ולא בא, וכל הקרואים כמעט חרה לבם בקרבם להמתין זה זמן רב על' האר"י ז"ל, אך האר"י ז"ל לא השנית על זה ונתעכב עד סמוך להערב, ואח"כ בא על הברית מילה וסיפר להם סיבת העיכוב מלבוא עד עתה, שכא לפניו כלב אחד על התיקון והכלב הי' גלגל נחוי כי בעת ששלח אלישע הנביא לנחוי עם משענתו בידו להחיות בן השונמית, והי' כמצחק בעיניו כמאחז"ל ויהי' בעת עברו על הדרך ניסה אם אמת הוא שהמשענת יוכל להחיות מתים והי' מונה על הדרך כלב מת והניח המשענת על הכלב מת והחי' אותו

הים בספינה קטנה להרחבת הדעת ולהפיג את הדאגות אשר לו, ונס הוא עשה כן וירר על הים בספינה ויהי' בעת ששט על הספינה בא כנגדו ישמעאלי אחד ג"כ עם ספינה קטנה כזה להפיג צעריו והוא לא הי' מכיר את הישמעאלי הזה, ונס הישמעאלי לא הי' מכירו רק מתוך הדברים עשו קצת היכרות ואמרו זה לזה שיספרו איש לרעהו את דאבון לבו, ואישיהודי צוה להישמעאלי להבדיל שהוא יספר לו תחילה, וסיפר לו איך שאתמול בלילה חספ לביתו אשה אחת וסגר אותה תחת הספתה עד שיחזור לביתו, ויהי כי בא לביתו והאשה איננה, ואין דאגתו על האשה רק לקחה עמה דיבאן אחד אשר בשם יש כמה אלפים ורבבות צרורים בתוך אדרת הנ"ל כי הי' עשיר גדול והסמין הרבה מעות בתוך האדרת הדיבאן הנ"ל, והיהודי הסית אותו לדברים אחרים ולא רצה עוד לגלות לו את נקודת לבבו ואז נתודע לו מן הישמעאלי בעצמו שלא סימא אותה ח"ו, ותיכף חזר לביתו ופתח את הדיבאן ומצא המטמון, והי' להם שמחה גדולה עד שאי אפשר לשער ואז הי' יחוד גדול ביניהם כמובן, ובודאי מן יחוד כזה הי' להם שמחה וסול טוב האמת, ועתה תלכו לביתכם כי גם לכם כעת ברכת מו"ט, והולד גולד למול"ם כעת, ואחר סיום כל הדברים הנ"ל, אמר הרה"ק וכו' הר"ר שלום שכנא זצ"ל, שהמעשה הנ"ל הוא סנולה נפלאה לספר לפני כל מקשה לילד שיעזור לה השי"ת בניקל, והבן כמה כמה גדלו סודות הצדי' וי"ע ועכ"א :

שנמצאו שם הישמעאליים נואפים גדולים ושמופי ויטה הם, וישבו כמה פעמים נקבות, ובנות ישראל הכשירים שצריכים לילך לבית הסבילה יתקבצו הרבה נשים יחד מהמת פחד הישמעאליים, ויהי היום הלכה אשה אחת כשירה ביחידות, ויבא ישמעאלי אחד וישב שבי את האשה ולקחה לביתו אשר על העלי' אך העלי' הנ"ל היו החלונות לרחוב העיר וגם מרפסת (הנקרא גאניג) אצל העלי', ויהי כי ראה הישמעאלי שיש תחת ידו האשה הנ"ל והוא הי' צריך עוד ללכת לאיזה מקום חשב שיסגור את הדלת במפתח ואז לא ירא שמה תברח עד זמן קצר שישב לביתו, ועשה כן, והנה האשה הנ"ל בוכה ומבכה בשתים אחד על שח"ו תכשל באיסור ועוד בכחה על בעל נעורי' שבודאי בעלה יגרשה, ובתוך כך נפל לה בדעתה עצה שתלך על הגאניג ותשליך (ותפיל) א"ע על הארץ, וממ"ג אם תשאר בחיים בודאי מה טוב, אך אפי' אם תהרג ח"ו מוטב לה שלא תכשל באיסור ח"ו, והי' מונח שם כנגד עב (הנקרא דיבאן) והתעטפה א"ע והשליכה את עצמה מן הגאניג על הארץ ונשארה בחיים ולא ניוקה כלום, והלכה לביתה עם הדיבאן אשר התעטפה והניחה את הדיבאן תחת התנור, ובעלה הרגיש בדבר שהי' איזה מעשה, ובלילה זו פירש מטנה, ויהי' ביום מחר הלך הבעל בענג"פ גדול מה לעשות, והנה המנהג בעיר סטאט-כול אשר שם חוף אניות על שפת הים, יש שם ספינות קטנות שמי שיש לו איזה ענג"פ וראנה ירד על

